

DISSESSATIO IN AVGVRALIS MEDICA
DE
PRAEcipvis MORBIS OCV-
LORVM INTERNIS.

QVAM

PRAESIDE
PETRO IMMANVELE HARTMANNO,

PHIL. ET MED. DOCT. PATHOL. THERAP. CHEM. ET MATER. MED. PROF.
PVBL. ORDIN. ACAD. CAESAR. NAT. CVR. ET ELECTOR. MOGVNT. ER-
FVRT. SCIENT. VTL. ITEMQVE SOCIETAT. BEROLINENS. NATVR.
SCRVTATOR. ET DVCAL. TEVTON. HELMSTAD. SODALE, ORDINIS
MEDICI H. T. DECANO

D. MARTII MDCCCLXXXVIII.

PRO CAPESSENDA

SVPREMA DOCTORIS MEDICI LAVREA
PVBLICAE DISQVISITIONI

SUBMITTET

AVCTOR

IGNATIVS WEIDINGER
A. A. L. ET PHILOS. MAGISTER
NEOSTADIO - SILESIOS.

TRAIECTI AD VIADRVM,
E TYPOGRAPHEO APITZIANO.

Prinz H

HORATIVS.

Quis desiderio sit pudor aut modus
Tam CARI CAPITIS?

PIAE

AC IMMORTALI MEMORIAE

VIRI SVMMI

ET PRAEMATVRA MORTE DE-

FVNCTI

MAXIMILLIANI DE STOLL

PROFESSORIS MEDICI LONGE CE-

LEBERRIMI,

SVIQVE PRAECEPTORIS,

H A S

STVDIORVM SVORVM PRIMITIAS

IN

PUBLICVM ET PERENNE

GRATISSIMI ANIMI TESTIMONIVM

SACRAS ESSE IVBET

T A N T O V I R O

DEVINCTISSIMVS

A V C T O R.

SECTIO PRIMA. MORBI HUMORIS AQVEI.

§. I.

Hydroptthalmia.

Obstructio venularum resorbentium lymphaticarum, vel ruptura forsan earundem, itemque sanguinis et lymphae viscositas, generant illam praeternaturalem humoris aquei aut vitrei a) accumulacionem: quae adeo nonnunquam increscit, ut bulbus palpebris amplius contegi nequeat. Vocatur ab ὕδωρ, aqua, et ὥφθαλμος hydroptthalmia.

A 3

§. II.

a) Conf. MAVCHART *diss. de hydroptthalmia et diss. de paracensibus oculi.*

§. II.

Morbus hic debetur humoris vel aquei, (*hydropthalmia*), vel vitrei incremento, (*serosa vitrei turgescentia*), vel vtrique, (*hydropthalmia cum vitrei turgescentia combinata*)

§. III.

Successuum bulbi oculi augmentum, cum tensione turgida atque exorbitatione; cornea prominens; iris profundior; pupilla immobilis, nunc amplior, nunc strictior, immo teste ANTONIO MATTRE IEAN, eadem prorsus persistens pupillae mobilitas et magnitudo; visus ab initio intemeratus, successu debilior obscuriorque; dolor nunc mitis, obtusus, circa fundum oculi, nunc grauior, cum eiusdem lateris affecti hemicrania, stupore partium, faciei aliquando emphysemate, odontalgia, agrypnia; tandem sub auctiori molis incremento epiphora, ectropium, sunt signa hydrophthalmiae. Porro autem turgescentiam humoris vitrei serosam designant notabile bulbi oculi exorbitantis augmentum, cum insigni ipsius duritie ac tensione turgida; umbra lenti crystallinae offusa a limbo corporis vitrei circa ipsam eleuati; strabismus versus superiora, dolor obtusus, sensim vehementius increscens; imminutio visus; pupilla plus solito dilatata et parum omnino mobilis, iris conuexa, ad corneam magis propriusque vergens. Verum enim vero difficilior est diagnosis combinati vtriusque mali: quae vero, si curationem spectes, non magni interest. Hanc tamen licet hariolari ex nimia mole bulbi oculi, ex
ipsum

7

ipsius duritie insigni, ex strabismo, pupillae dilatatione magna, iride profundiori, et cornea elatiore; singulis celeriter incrementibus.

§. IV.

Hydrophthalmiae varietas composita nunc sero acris, nunc vero mitiori, in oculum depluenti, debetur. Inflammatio sociatur cum symptomatis iam dictis interna externaque, febris et agrypnia in prima specie: quae a secunda abesse solent.

§. V.

Species prima curatur phlebotomia, cathartis repetitis, resoluentibus internis, vesicatoriis, extracto pulsatillae nigricantis, discutientibus oculo admotis, fonticulis atque setaceis; immo et oculi paracenthesis in sclerotica vel cornea instituenda est; si priora morbum non sustulerunt. Alteri eadem medentur. Quodsi autem pertinax esset, lente crystallina et aliqua parte humoris vitrei oculus excisione priuetur. In tertia demum specie, si methodo superius indicata malum hocce non cedat, oculus penitus excindendus est, ne malum ab altero in alterum sanum oculum transeat b).

§. VI.

Hypopyon.

Inflammatio cornea, scleroticae, iridis aut vueae tantae vehementiae, ut resolui nequeat; fugilla-

b) Confer, quae illustris PLENCKIUS hoc super morbo iam excitauit, *Journal de medecine*, T. 45. et CHESTON *pathological inquiries, and observations*.

sugillatione, quae a caussis externis et internis produci potest; acrimonia quelibet; cacochymia; metastasis; lues venerea; scorbutus; variolae; morbilli; ictus, contusio; festucae; hypoaeematis operatio; laesio vueae aut choroidis; caries ossium ad orbitam pertinentium, et cetera; collectionem materiae purulentae in ipso humore aqueo efficere possunt: quae hypopyon (ex ὑπότονος, sub, et πύων pus) nominatur.

§. VII.

Sola oculorum inspectione cognoscitur hic morbus, et prognosin, locus, in quo malum haeret, pars suppurata, vnde stillat pus, natura materiei purulentae, mali duratio, constitutioque aegri determinant.

§. VIII.

Cognita causa, vnde hypopyon ortum dicit, facile est inuenire indicatum. Inflammationum species haec pessima tollitur methodo antiphlogistica, fomentis discutientibus, decocto maluae cum aliquot guttis spiritus camphorati. Quodsi his malum non cedit, perforatio prudens facienda est in inferiori parte corneae prope tunicam adnatam ^{c)}, vt pri concilietur exitus, posteaque, pure nimurum educto, vulneri vnguentum de tutia, balsamo de Mech'a, aut peruviano non nihil remixtum, illini, ac desuper ad inflammationem discutiendam saccubilbalsamici vinosi imponi debent. Periodicum hoc malum

^{c)} Operandi methodum vberius descriptam vide in PLATNERI
Infl. chirurg. §. 320, et 323.

lum laxantia et corticem Peruvianum d); venereum mercurialis; et hypopyon complicatum cum omnium humorum et membranarum destruotione excisionem oculi et impositionem artificialis requirit e).

§. IX.

Hypoema.

Effusio cruentis in cameras oculi *hypoema*, *hypophysis haematodes Graecorum*, *hypophthalmia GALENI* est. Oritur haec post grauiores contusiones, a vomitu vehementiori, ab operatione cataractae, et laesione iridis. Malum hocce resoluentia, discutientia, et epithemata ex herbis cephalicis parata sanant: si autem non resolui possit, sectio cornea instituenda est. Celeberrimus MAVCHART venam secuit, brachium cauterio adussit, atque sic hoc malum appositis fuculis ex herbis resoluentibus in vino coctis sustulit.

§. X.

Hypogala.

Lac puerarum repressum, metastasin ad cameram oculi antican aut medianam faciens; depressione cataractae lacteae; lens in humore aquo deliquescens; aut extractio hypochymatis; praesertim caseosi, parte aliqua relicta; vlcus in superficie cornea interiori haerens, ex quo guttula puris continuo in

d) Confer MAVCHARTI *Diss. de empyesi oculi*, et IANIN *Abschaltung und Beobachtung über das Auge*, p. 360.

e) MAVCHART in *Diss. de oculo artificiali*.

B

in aqueum humorem pluit, et turbiditatem humoris aquei albidae constituit, *hypogalam* generant. Sectionem cornea et medicamenta superius dicta adhiberi oportet: vlcus ipsum vero, fistulae corneaef instar, tractetur.

SECTIO ALTERA.

MORBI PROCESSVS MEMBRANACEI TVNICAE CHOROIDAE.

§. XI.

Synechia.

Hoc nomine vocatur concretio iridis cum cornea, aut vueae cum capsula lentis f'). Oritur praegressis vulneribus fistulisque cornea; nam euacuato humore aqueo vitreus, pressioni scleroticae cedens, lentem crystallinam, haec vueam extrorsum, consequenter iridem, protrudit, et sic iris collapsae cornea, quam attingit, adhaeret. Quod hic de cornea et iride dictum, idem de vuea et capsula lentis valet; nisi quod solummodo non cornea, sed capsulae adhaeret. Curatio obtinetur operatione chirurgica, quae acu, intra cameram anticam intrusa, perficitur. g).

§. XII.

f) MAVCHART *Diff. de Synechia.*

g) *Ibidem.*

§. XII.

Ptosis Iridis.

Est prolapsus iridis per vulnus aut vlcus cor-
neae h). Verum enim vero causae, quae isthaec
gignunt herniarum genera, sunt multiplices: nam
modo humor aqueus, crystallinus, vitreus, mole
et copia aucti, aut crescentes; modo vis externa
tunicas oculi debilitans; modo laxitas lamellarum,
soluta cohaesio, figura, situsque membranarum
inique mutatus, inter huius morbi caussas referun-
tur. Nascitur tumor ex rubro liuidus; iris enim,
per hiatum elapsa, in magnam saepe molem excre-
dit; quae pro varia figura varia nomina accepit a
Græcis medicis. V. c. *Melon*, quasi parua bacca;
Myocephalon quasi muscae caput; *Hellos*, velut clau-
sus; et cetera. Repositio critissime suscipienda est,
et ea quoque, quae post repositionem a PLATNE-
RO i) plene descripta deprehenduntur, studiose sunt
peragenda.

§. XIII.

Mydriasis.

Nimia pupillae dilatatio cum aut sine laesione visus, dicitur *mydriasis*. Morbus hic a spasmo, paralysi, synechia, hydrocephalo, vermbus, atonia iridis, et amaurosi oritur. Haud adeo difficile est quidem, morbum hunc cognoscere; difficilior autem causas et species distinguere: quod tamen ad

b) Omnes sciptores ante Clar. RICHTERVM nominabant Ptosin
iridis Staphyloma. Videatur GÜNZ et MAVCHART in Diff.
de Staphylomate.

i) In libr. cit. §. 587. seq.

prognosin instituendam summe est necessarium. Si possit tolli malum, cuius mydriasis est symptoma, et haec tolletur; et contra venaesectione, catharticis, anthelminticis, roborantibus, neruinis, anti-spasticis, vesicatoriis, cataplasmatibus, fomentis, collyriis acrioribus oculo admotis, in primis vi electrica, et viuidissimi luminis frequenti in oculum ingressu curatio tentetur.

§. XV.

Myosis.

Est nimia constrictio pupillae: quae ideo potissimum tabes aut phthisis dicta videtur, quoniam illi persaepe totius bulbi ocularii atrophia superuenit. Morbus, quia minor diameter pupillae est naturali, etiamque in obscuro manet, summum impedimentum facit in visu. Differt igitur phthisis ab akinesia: quae solam pupillae immobilitatem absqueulla diametri naturalis diminutione designat; differt ab angustia naturali, quae apud myopes quidem aliosque nonnullos obseruatur, quaeque tamen nullam visus obscurationem infert, nec pupillae naturalem motum tollit. Causae phthiseos pupillae sunt vel spasmatica sphincteris pupillae, seu orbicularium fibrarum, contractio; vel paralysis fibrarum rectarum sive radiatarum, pupillam dilatantium, atque atonia eminentior; vel lucis, aut obiectorum minutissimorum vel valde dissitorum diurna contemplatio; inflammatio; defectus humoris aquae; et id genus cetera. Curatio, quae saepe frustra suscipitur, propter magnam causarum, cum proximarum, tum pro-

procataretiarum, diuersitatem, valdopere est diuersa, ac crebrius certis operationibus chirurgicis, quarum praecipuam cel. M A V C H A R T I V S k) fusius descripsit, quam medicamentis expedienda erit. Attamen pharmaca subinde in nonnullis speciebus sufficiunt: quae ad quatuor classes genericas, ad antispasmodica nimirum, roborantia, discutientia, et traumatica redigi possunt, commode reducuntur. Quaenam autem classis, et quaenam ex hac sint applicanda, bene perspecta morbi causa designabit.

§. X V.

Synizesis.

A *συνίζειν*, concidere, *Synizesin* M A V C H A R T et WOLHOVSIVS dixerunt. Est plenaria obturatio pupillae a coalitis vueae labris. Gradu duntaxat a priore distinguitur. Phthisis enim solummodo aequaliter seu orbicularem, vel inaequaliter angulosam nempe, aut perpendiculariter transuersalemne angustiam pupillae, cum constanti, nec ad lucem mutabili iridis immobilitate; synizesis vero plenariam eiusdem coarctationem, quin ipsam quandoque concretionem denotat. l). Haec pupillae imperforatio vel est nativa m), vel adquisita: exempli causa, ab hypopyo, empyesi, cataracta purulenta, cephalaea, ophthalmia choroideae, et ceteris. Curatur operatione

B 3

k) In *dissert. de phthisi et synizesi pupillae*; pag. 25.l) WEISSENBORN in *Diss. de pupilla nimis coarcata vel clausa*. Erford. 1773. & IANIN l. c. p. 192.m) WRISBERG *diss. de membrana pupillari foetus in non. Commissent.* Goettingens. T. II. pag. 169.

tione chirurgica a CHESELDENIO instituta. Foramen scilicet infligitur vueae, ope acus trans corneam immissae; aut sectione cornea facta cultro celeste FAYE incisio magis nasum versus instituitur in consueto loco pupillae n).

§. XVI.

Hippus.

Est alterna et repetita dilatatio et constrictio pupillae velut oscillatoria. Causa, spasmatica alternans contractio circularium et radiatarum fibrarum iridis merito aestimatur. Antispasticis curatur.

§. XVII.

Akinesia.

Pupillae immobilitas, quae neque a luce contrahitur, neque in obscuro dilatatur, sed eandem diametrum obtinet perpetuo, vulgo *akinesia* appellatur. Causam, paralysin orbicularium et radiatarum fibrarum, agnoscit. Infusum arnicae, vis eletrica, extractum pulsatillae nigricantis, laxantia, et frictions in regione ciliorum institutae cum liquore anodyno minerali HOFFMANNI adhiberi possunt.

SECTIO

n) *Abhandlungen der Schwedischen Academie.* 34. Band. et RICHTERS Chirurg. Bibliothek. 4. Band. I. Stück. 6. 192.

SECTIO TERTIA.

DE MORBIS LENTIS CRYSTALLINAE.

§. XVIII.

Cataracta.

Corpus pellucidum, magnitudine formaque lentem referens, ex lamellis tenuissimis, pellucidis, et concentricis constans, in camera bulbi posteriori concavitati humoris vitrei ita impositum, ut axis illius cum huius axe coincidat, nomine lentis crystallinae insigniri solet. Lens haec pellucidissimo gaudet receptaculo, quod capsula lentis seu tunica crystalloidea vocatur, et ex duabus cavis sphaeroideis membranis, quae suis marginibus sese contingunt, contextur. Anterior crassior, magis elastica, tenacior, praesertim in maioribus animalibus, magisque extensa est posteriori. WINSLOWIUS primus detexit, anteriorem crystalloideam ex variis constare lamellis; quod affirmat quoque capsula lentis equinae, per aliquot dies in aqua macerata. Margine suo posteriore vitreo humori per vasa adhaeret, circa marginem vero anteriorem vestigia videntur, vbi corona ciliaris et quaedam vascula processuum ciliarium inferuntur. Inter capsulam et lentem spatiolum relinquitur et flatu immisso canalis triangularis, in formam intestini coli hinc inde contractus, lentemque ambiens, oritur. Canalis hic *Petitianus* vocatur, quodam glutinosiori impletus humore: qui non, nisi

a

a lente et capsula in superficie interna secernitur, et per huius poros denuo excernitur in cameram posteriorem. *Humor* hic MORGAGNI dicitur: qui primus nutrimentum lentis in eo quaeſiuit; quod analogia non suadet. Quaenam enim corporis humani pars resorptione nutritur? Nunc vero inieſtio vasa lentem adeuntia demonstrat: vt adeo nullus dubitem, quin per haec fiat nutritio.

§. XIX.

Lentem, lamellasque tam anteriores, quam posteriores tunicae crystalloideae, variis ex causis morbum subire posse, nemo est, qui dubitet: morbus vero hic visum laedit. Laefio visus autem lymphae, per exilissima vasa circulantis, in toto, aut partibus, quietem statinque refractariam, et haec rursus grauem oculi laesionem, vel, quod multo quidem frequentius accidit, impeditum humoris lymphatici affluxum aut spissitudinem eitis, tenacitatem, atque impuritatem sequitur. Posita enim causa priori lens contrahitur, aridaque fit atque opaca. Opacitas vero lentis crystallinae vel lamellarum anteriores et posterioris tunicae crystalloideae nomen cataractæ o) accipit in medicorum scholis. Haec vel in lente sola, vel in anteriori, vel in posteriori plano capsulae, vel in ambobus simul, aut in lente et anteriori vel posteriore superficie tunicae crystalloideae sedem habere potest. Species hae vel cataracta lentis

^{o)} Veteribus est suffusio. Conf. Cl. HENCKEL de catar. crystallina vera; GÜNZ Diff. de suffusionis natura et sede; ALBINI Diff. de cataracta.

tis crystalloidis, vel crystallo - crystalloidis p) et cataractae verae nomen accipunt. Spuria vero dicuntur, si ex materia purulenta albida atque viscidiori, post vueae aut tunicae choroideae inflammationem, ex ruptis vasculis obstructis effusa, vel post hypopii operationem ex relicta pellicula, cum superficie anteriori lenti concreta, ortum duxit. Addunt nonnulli spuria speciem illam, quando ex capsula ipsius lenti humor corruptus effluit, et lentem, ipsi innatantem, dissoluit, vel ipsa lens in liquamen resoluta diffluxit. Si autem lens aut capsula non tota obscuratur, sed aliqua tantummodo puncta in medio opaca fiunt, cataracta vocatur localis; ex qua non perfecta caecitas, sed vitia varia visus oriuntur. Sic amblyopia, hemeralopia, nempe ista, vbi pupilla constringitur a sole meridianō, et tunc caecitas plenaria adest: at vesperi, et in loco obscuriori, vbi dilatatur pupilla, adhuc radii penetrare per marginem inopacum lenti possunt.

§. XX,

Supposita causa posteriori facile stases et obstrunctiones in lente fiunt. Lympha subsistens a crassi sua naturali magis magisque sensim recedit, et, subtilissima liquidi parte dissipata, cataractam generat mollem, quam alii *caeso*am nominant; crassiori autem magis condensata, duram: quae communiter minor, raro maior, naturali magnitudine lenti, tandem

p) Ante operationem non dantur criteria, per quae species qualiter seorsim distingui potest.

C

dem penitus indurescit, et duritatem fere lapideam lenti crystallinae inducit. Fitque etiam hisce ex causis, vt adeo inflammetur interdum tunica crystalloidea seu capsula, vt inter lentem et tunicam pus generetur, aut ipsa lens liquefacat, et in humorum vertatur puriformem: vnde *lacaea* aut *purulenta* oritur cataracta q): aut lens contracta atque opaca, aliterque colorata, corrupto eidem humori innatans, sua sponte, phlyctenae aut hydatidis instar, oculo excidit, *cysticamque* format cataractam. Huc referri potest obscuratio vel condensatio humoris MORGAGNI, consociata cum opacitate lentis, vel sine eadem.

§. XXI.

Lens, hypochymate correpta, propter diuersum indurationis gradum, diuersamque humorum quiescentium indolem, vario gaudet colore. Sic, albidus si adeo color, cataracta *argentea* dicitur. Color cinereus, viridis, rubicundus, cretaceus, immo, sed rarius, caeruleus aut nigricans, tamen ab amaurosi in eo distinguit cataractam, quod *primo* color nec adeo niger est, nec adeo clarus; *porro* imago mea, si oculum inspicio, non tam bene reflectitur, vt in amaurosi; in nigricante *denique* vix a tenebris distingui adhuc potest, quod in gutta serena non licet; casu excepto solo, si cataracta nigricans coniuncta esset cum amaurosi r). Datur et cataracta *stellata*, et etiam alia variis coloribus mixta.

Si

q) Conf. PLATNER §. 1308. libr. cit.

r) IANIN p. 343. libr. allegar.

Si color lentis caesius siue glaucus est, plerique morbum hunc *glaucoma* vocant: tamen plurimi recentiorum opinione hac minime sunt contenti, sed pluribus omnino criteris hypochyma vulgare a glaucomate esse volunt distinctum /). Color non praefat sufficiens criterium, ratione compactae aut fluidae substantiae suffusionis: nam saepe mentitur cataracta alium colorem ante extractionem, quam post illam.

§. XXII.

Hypochysis rarissime subito generatur, sed pedetentim: pro differentia tamen causae vigorisque nunc citius, nunc tardius, ortum dicit suum. Primo queruntur aegroti de obscuritate visus de die in diem aucta, ita ut ipsi existiment, adparere sibi obiecta, ac si ea per interiectam sindonem aut cribrum videarent, oculisque puncta nigra volitantia, scintillae, telae aranearum, muscae, et id genus alia obuersarentur. Color pupillae magis magisque a natura de-

C 2

clinat

- f) Proximum, PLATNER in *infl. chirurgic.* §. 1309. scribit, his virtutem in lente crystallina est, si ea cum suo velamento multum et ita intumescit, ut reliquae oculorum partes ab ea premantur: hoc his indicis cognoscitur. Oculus durus, digito renitens, attollitur, et magis, quam naturaliter confundit, prominet. In eo grauitatis quidam et doloris sensus est: intus in oculo illud, quod fere opponit, colorem habet marinae aquae. Tandem, si malum inueterauerit, pupilla dilatatur et accedit *μυδριστις*; quoniam vero et vitreus humor, et retina, a lente, quae multum intumescit, premuntur, perit omnis videndi facultas, et oritur *αμαύρωσις*. Glaucoma hoc virtutem vocant. Aliud vero glaucomatis genus est, si vitreus humor intumescit, corruptitur, et obscurus fit. Is tamen longe frequentius dissoluitur, et oculus, qui caligat, concavus fit atque flaccidus, qui prementi nihil renititur. Necesse vero est, corrupto vitreo humore etiam lentem vitiari; *et cetera*.

clinat, et macula subalbida, fere vnionis instar, in lente nascitur, quae sese latius atque latius sensim diffundit, totamque lentem opacat ita, ut distincta aut plenaria videndi facultas aboletur. Ex his facile patet, cataractam in incipientem et confirmatam diuidi haud incommodo posse.

§. XXIII.

Inflammatio non discussa lentis vel tunicae crystalloidis, metastases, acrimoniae multiplices, vapor effluuiorum aquae fortis ^{t)}, continua librorum lectio, aspectus diuturnior minutissimorum, praesertim splendidorum, obiectorum, aut ignis lucidioris intuitus, contusiones, et vulnera, et ambustio oculorum, mediate aut immediate causam praebent; immo nimiae euacuationes serosae et sanguineae, vsus sumi et pulueris tabaci intemperantior, abusus potus spirituosi; cephalalgia aut hemicrania refractaria, coryza et grauedo saepius reuertens, erysipelas faciei, virus venereum, quoad partem in corpore retentum, et alia haud raro inter causas procatarrhicas numerari merentur.

§. XXIV.

Suffusio curatur vel medicamentis, vel depressoione aut extractione. Quod ad priora attinet, in incipienti, et apud aegrotos iuniores laudantur interne laxantia; mercurialia; pilulae ex gummi ammoniaco et sulphure antimonii aurato aut mercurio dulci; morsuli restaurantes Kunckelii, extractum aconiti,

^{t)} SZEN Diss. de cataracta ab effluviis aquae fortis orta. Ienae 1774.

niti, pulsatillae nigricantis, hyoscyami albi cum mercurio dulci, succus e millepedibus silvestribus, et cet. Externe fonticuli, setacea, vesicatoria, et tandem vapor spiritus salis ammoniaci per tantillum temporis oculo applicari, et per interualla haud inopportune repeti potest. Sed magis specifica prodeste videntur in cataracta, a singulari acrimonia ortae verbi caufa, in venerea mercurius; in scrophulosa, cortex peruvianus cum cicuta; in arthritica, aconiti extractum cum antimonio. Quam primum vero iam cataracta est consummata, nihil auxili a medicamentis internis exspectari potest, sed solummodo ab operatione visus reparatio erit exspectanda.

§. XXV.

Depressio, quam etiam vulgo depositionem cataractae vocant, ERASISTRATO, CELSO, GALENO, AEGINETAE et reliquis dogmatum Galeniorum affeclis iamiam cognita, vsque ad annum 1100CCXLV frequentata, exoleuit tandem, extractione, a DAVILE auctore inuenta; quem tamen alii imitatorum tantum verorum auctorum, FREYTAGII nimirum et MÖHRLINGII, prohibent. Nuperis vero temporibus celeberrimi viri, POTT u) et MOHRENHEIM eandem restaurauerunt; quorum ultimus, praecepue in hypochysi, a rheumatismo orta, huic praे extractione palmam concedunt. Vt ut haec sunt, tamen extractio fere ab omnibus nostri aeui artificibus instituitur; solummodo regione incisionis, et cultro adhibendo, diuersis. Verbi causa, D. SIGERIST cul-

C 3 tro

u) POTT *Chirurgische Beobachtungen. Conf. RICHTERS Chirurgische Bibliothek. 3. St. 4. Band. S. 564.*

tro vtitur, qui in summitate simul acum depresso-
am habet, ne humor aqueus tam cito effluat; et clari-
ssimus WENZEL in regione superiori cornea trans-
parentis incisionem eadem ex causa instituit. Quae-
nam autem methodus sit praferenda, et quando
quomodoque institui debeat, non definiemus; quan-
doquidem illustres viri PLATNERVS, SAINTYVES,
POTT, RICHTERVS, PLENCKIVS, HELLMAN-
NVS, et HVNCZOVSKY, luculenter hac de re sunt
commentati.

§. XXVI.

Prolapsus lentis crystallinae.

Est prolapsus lentis ex tunica crystalloidea in
cameram anteriorem. Hic saepius causam agnoscit,
depressionem cataractae, lapsum in caput, saltum ex
summo loco, pressionem et percussionem oculi ma-
gnam. Ipse Viennae vidi ancillam, quae a domina
sua adeo grauem acceperat alapam, ut lens per vul-
nus cornea, ab vi alapae inflictum, decideret, et
tamen visu non erat spoliata; itemque lanionem ibi
etiam noui, cui capsula rupta erat cum dolore intollerabili,
quandocunque caput erectum aut supinum
habebat situm. Ambo curati sunt a celeberrimo
dexterrimoque BARTHIO, praceptor meo multum
venerando: illa consolidatione vulneris; hic ex-
tractione feliciter instituta.

SECTIO

SECTIO QVARTA. MORBI HVMORIS VITREI.

§. XXVII.

Glaucoma.

Est obscuratio humoris vitrei x). Cognoscitur ex eo, quod aeger nihil videt, et aliquid opaci post lentem obseruatur. Causa proxima est depositio fluidi turbidi in cellulas humoris vitrei. Resoluitur interdum humor vitreus in materiam purulentam aut puriformem, aut, ut aliqui adserunt, in terream substantiam cogitur. Species huius morbi sunt sequentes.

§. XXVIII.

Synchysis.

Haec est dissolutio humoris vitrei in aquam tenuissimam. Causae plerumque latent y). Morbus hic interdum cum cataracta, et semper fere cum amauosi z) complicatur, et vix sanabilis deprehenditur. Nam per quaenam remedia dissoluto humoris vitreo densitas naturalis reddi potest?

§. XXIX.

Prolapsus humoris vitrei.

Est prolapsus humoris vitrei per vulnus cornae, aut scleroticae. Atque hic accedit saepius in

ex-

x) Conferatur HEISTERVS in tract. de cataracta, glaucomate, et amauosi; Altorfii 1720.

y) Videtur hic morbus nonnunquam ab imposito spiritu cornu cerui volatili ortus. Conf. RICHTER von grauen Staar; p. 102.

z) RICHTER Fafic. Obseruat. Chir. II. p. 67.

extractione hypochyfis, si oculus admodum premitur; aut a spasmō muscularum, post factam in cornea incisionem, excitatur. Tunc vero narcotica dare, et externe oculum fascia tegere, fas est, per nouem dies, sine repositione humoris vitrei: vulnus enim consolidatum emendabit prolapsum *a*).

SECTIO QVINTA. MORBI RETINAE.

§. XXX.

Photophobia.

Morbus ille est, in quo aegroti nimium lucis splendorem fugiunt, oculisque nescitant, superfluae lucis detinenda causa. Hic autem status ab inflammatione, symptomatis inflammationis internae, a mydriasi, a desuetudine lucis, aut sensibilitate systematis neruosi nimia, ortum dicit. Curatur vel antiphlogisticis, vel roborantibus, neruinisque: et palliatiae, si viride sericum ante oculos ponitur, ut pedentem lucem perferre possint.

§. XXXI.

Amblyopia.

Haec est magis minusque videndi imminuta facultas sine errore oculi. Causa amblyopiae, idiopathicae est imminuta sensibilitas retinae: consensualis

a) Conferatur RICHTER von der Ausziehung des grauen Segars,
pag. 99.

sualis autem consistit vel in conglutinatione aut coalescentia partiali palpebrae inferioris et superioris; vel in nimia humiditate aut siccitate cornea; vel in turbiditate, abundantia, aut imminuta quantitate humoris aquei; vel in myosi pupillae; vel in incipiente cataracta aut amaurosi; vel in topica retinae atonia. Vnicuique facile patet, illam vel haereditariam esse, vel adquisitam a longo solis aut ignis adspectu. Artifices, obiectorum paruorum intuitu occupati, noctu legentes scribentesque, coitu abutentes, hoc morbo praecipue laborant. Causis tollendis inferunt, a lumine viuido abstinentia, et oculi roboratio, cum externa, vſu vini *Ianiniani* vel frigidi oculorum balnei, tum interna, cortice Peruuiano, cum valeriana filuestri coniuncto. Palliatua curatio postulat vitra in vitroque latere conuxa, in primis viridia. Radii enim proprius collecti fortius in retinam agunt. Ex tanta aetiologyae varietate abunde apparet, prognosin et curationem valde differre: sed, ne sit longior oratio, de methodo medendi his causis memoratis relegamus lectores ad illustres viros, *CARTHEVSERVM b)* et *PLENCKIVM c)*, praecep-
torem meum maxime venerandum.

§. XXXII.

b) *CARTHEVSE* in *Fundam. Pathol. et Therap.* T. I, Sect. V.
Cap. IX. p. 449. et seq.

c) *PLENCK Augenkrankheiten*, p. 332. et seq.

D

§. XXXII.

Nyctalopia.

Graecorum νύξ, noctem, ἀλη, errorem, et
ὤψ, oculum designat. Est autem morbus, in quo ae-
gri sole meridiano sat bene; occidente vero, vel paulo
interdum citius, parum aut plane nihil vident. Verisimile
est, causam in cruento crasso ac viscido, vel in tra cra-
nii limites, circa thalamos nervorum opticorum, vel in
ipsis nervorum vasculis sanguiferis, noctu stagnante, ac
comprimendo tubolorum medullarium obstructionem
producente, haerere. Haec generat speciem amaurose-
os temporariam. Cur autem tantiora ac periodica sit,
qui ex me quaerunt, illos considerare oportet, haud
dissimile phaenomenon in febribus catarrhalibus,
doloribus venereis, podagrlicis, aliisque morbis com-
pluribus obseruari: qui sole circa vesperam paullatim
decedente magis magisque exacerbantur, ludo
tristiori per noctem acto; circa solis exortum vero
denuo mitescunt atque remittunt ^{d)}. Persaepe hic
affectus sponte euanescit; sicuti obseruatio D. HER-
MANNI ^{e)} confirmat. Interdum ope indiget me-
dica. Victus et aeris mutatio, vesicatoria, laxan-
tia, diluentia et incidentia, nervina, cephalica mi-
tiora, et illa remedia, quorum usum in tollenda
amaurosi ordinaria postea commemorabimus, com-
mendari merentur.

§. XXXIII.

^{d)} Vide filius optimi PRAESIDIS diff. de nocturna morborum exacerbatione; Helmstad. 1762.

^{e)} In Primitiis physico-medicis Polonicis. Vol. I. pag. 236.

§. XXXIII.

Hemerolopia.

Cum Graecis ἡμέρα denotet diem, nominis ratio ex priori morbo cognoscitur. Hoc morbo laborantes aegri sole meridiano parum aut nihil, occidente autem sat bene vident. Caussae sunt vel amaurosis, non tamē transitoria ac periodica; vel nimia sensibilitas; aut atonia retinae, atque nervorum opticorum; vel sphincteris vueae spasmus, aut fibrarum in iride radiatarum relaxatio; vel angustia pupillae nimia; vel macula opaca in media parte lentis: a sole enim meridiano contrahitur pupilla, atque tunc caecus euadit aeger; loco obscuro vero aut vesperi dilatatur, et tum penetrant radii per marginem lentis non opacum. Haec causa exigit lentis extractio-
nem vel depressionem: quod ad reliquas causas spe-
ctat, earum iam mentio yberior §. XIV. est facta.
Quandocunque vero haec causae non adsunt, solito maior tamen pupillae dilatatio, sine vlo tamen mani-
festo alio oculi vitio, semper, sicuti clarissimus
FOURNIER, medicus Monspeliensis, iterata obser-
uatione confirmauit, hemerolopia aequa, ac ny-
ctolopia ortum suum humorum spissitudini ac stasi,
non tamen periodicae, sed constanti debet. Pariter,
vt morbus praecedens, vietu duriori abrogato, et
venaectione praemissa, laxantibus, diluentibus,
resoluentibus, et ceteris contra causam materialem
amauroseos mox commendandis remediis, vel sal-
tem, secundum methodum *Fournieranam*, V. S. in

D 2

bra-

brachio, vomitorii, et vesicantibus post aurem
vtramque applicandis, curatur.

§. XXXIV.
Gutta Serena.

Caecitas, in qua pupilla nigra, dilatata, et
immobilis est, *gutta serena* sive *amaurosis* vocatur f).
Praeter haec tamen dantur species amauroses, in
quibus pupilla constricta, mobilis, pallida, et ad re-
tinam usque perspicua est g). Penuria fluidi neruei
in toto corpore, aut minus sufficiens, aut plane im-
peditus influxus eius in tubulos medullares retinae
vel nerui optici, causa proxima guttae serenae est.
Persaepe illa sine ullo alio symptomate, nunc subito,
nunc pedetentim superuenit, atque ita perdurat.
Inter causas procatarcticas vero numerantur: plen-
thora, defectus aut repentina suppressio fluxus men-
struui, vel lochiorum, vel haemorrhoidalium: negle-
cta venaesectio, diurna adsuetudine familiaris fa-
cta; abusus potus spirituosi, mercurialium h), et
martialium; denique etiam grauiditas. Species haec,
a congestione sanguinea orta, curatur venaesectio-
nibus in brachio et pede, cucurbitulis, hirudinibus
ad tempora et angulos oculorum applicatis; inter-
dum etiam arteriotomia temporalis; clysmatibus se-
mi-

f) OEHMEN *diss. de amaurosi;* et NOOTHNAGEL *Diss. de a-*
maurosi; Erlang. 1776.

g) RICHTER *fascic. II. obseru. chirurg.* p. 62.

h) THEDENS *Unterricht für die Wundaerzte bey Armeen;* 1774.
S. 199.

nicupiisque. Externe oculus, frons, tempora, aquae
frigidae fotu tractentur. Si vero haec nihil profund,
tunc a specificorum vsu exspectandum erit auxilium.
Inter interna huius generis remedia numerantur se-
quentia: extractum cicutae, atque aconiti; infusum
arnicae; sulphur antimonii auratum tertiae praeci-
pitationis; balsamus vitae, moschus, oleumque ani-
male DIPPETIT; decoctum ligni guaiaci; aquila al-
ba sive mercurius dulcis; belladonna; decoctum sa-
turatum corticis peruviani et valeriana, cum sale
volatili cornu cerui; radix hermodactylorum; tin-
ctoria cantharidum; et vomitoria. Praeter haec,
externe adhiberi possunt sequentia: balnea frigida;
frictiones capitis, frontis et temporum cum balsa-
mo vitae Hoffmanniano; errhina; vapor decocti
Coffee, aut infusi specierum cephalicarum, aut spi-
ritus salis ammoniaci volatilis, oculo admittitus; vis de-
nique electrica atque magnetica ⁱ⁾. Mucidi et acres
humores seroso - lymphatici, circa ortum aut pro-
gressum neurorum opticorum coaceruati ac quies-
centes, premendo comprimentoue inducunt illam
amauroses speciem, quae fit a congestione serosa.
Haec curatur decocto lignorum, vino antimoniatu
HVXHAMI, laxantibus, vomitoriis, vesicantibus, et

D 3 spe-

ⁱ⁾ Omnia singulorumque hic memoratorum remediorum, tam
internorum, quam externorum, praestantissimos hoc in morbo
effectus obfurationibus testimonisque plurium celeberrimo-
rum virorum confirmat illustris PLENCKIVS in libr. cit. pag.
315. seqq. quorum nomina denuo hic excitare, superuacaneum
nobis est visum.

specificis tandem ante dictis, si priora exspectationem elidunt. Studia affida, intemperantia libidinis, onania, immodicæ sanguinis profusiones, fulgura, et aliorum corporum valde coruscantium aspectus diuturnus, ab imbecillitate retinae oriundam amauroseos speciem creant. Haec externe balneum oculi frigidum et vinum IANINI, interne corticem peruvianum, cum valeriana sylvestri adhibendum, postulat. Praeter haec cruditates primarum viarum saepe periodicam constituant amaurosin. Visa quoque est oriri ex superciliorum vulneribus: quae tunc liquore anodyno Hoffmanni aut spiritu formicarum^{k)} illinenda sunt. Vidi olim puerum, ligno acuto ludenter, cum alio pueri ludi socio: a quo lignum illud in faciem prioris est iniectum, simulque vulnus superciliis, et per hoc ophthalmico ramo quinti neruorum paris inflictum. Statim amauroticus factus puer, paullo post tamen vsu externo anodyni liquoris, et interno extracti pulsatillæ nigricantis visum recuperavit. Sed supersunt adhuc aliae amauroseos species. Pariter enim, ac affectio hypochondriaca, colica saturnina, aut impuritates primarum viarum acidobiliosæ, vermesque, ita etiam lues venerea, gonorrhœa virulenta intempestive cohibita, aut tinea capitis, et scabies retropulsa, aut vicerum et fonticulorum consolidatio praematura, itemque grauiores spasmi, producunt quandoque amaurosin. Rite vero applicatis, quae iam diximus, remedii specificis,

^{k)} Vid. PLATNERI progr. de vulneribus superciliis illatis, et MORGAGNI epist. anat. 1764. Epist. 18. p. 356.

ficis, et illis, quae ex memoratis causis singulatim
indicantur, facile sanabis symptomaticam hanc
amaurosin.

SECTIO SEPTIMA. VITIA VISVS.

§, XXXV.

Strabismus.

Praeternaturalis et deformis est oculi vnius, vel utriusque, versus nares, tempora, frontem, aut genas distortio, ita, ut obiecta, ob situm pupillae incongruum, nunquam ex directo, sed in obliquum flexo, oculo cernantur. Multiplex autem huius vitii causa oritur, primo quando oculus ex alio vitio, verbi causa, vlcere aut cicatrice corneae, caligat, atque sese ideo in eam partem vertere sub visione cogit, per quam homo melius cernere valet; porro, quando processus ciliares, qui, ex ligamento ciliari educti, lentis crystallinae velamento adhaerent, eamque non solum in sede sua continent, sed sub visione etiam propinqua proprius versus corneam trahunt, aliqua ex parte resoluti atque imbecilles sunt. Ex praesente hoc vitio, censente PLATNERO¹⁾, sequitur, ut ex altera parte, ubi fibrae integrae sunt, illae

con-

1) In libr. cit. §. 1328. p. 907.

contrahantur et adducantur, atque ipsa lens cum suo velamento vertatur et adducatur; quo statu posito, si talis homo ea, quae coram sunt, videre cupiat, et pupilla ex aduerso oblique collocatae lentis sit, oculum musculis suis in eam partem paulo conterqueri necessario oportet. *Tum*, si unus ex musculis rectis oculum sursum, deorsum, introrsum, atque extorsum mouentibus, integris reliquis, spasmō, conuulsione, aut paralyſi laborat; sicut post praegressam magnam in variolis et cet. exulcerationem, aut post vulnera aliasque grauiores oculi laesiones, saepe numero accidit: fieri omnino non potest, quin ille ipſe musculus praeter naturam contrahatur, aut relaxetur, adeoque ſuo amplius officio vel plane non, vel minus congrue defungi poſſit. *Denique* ſi abducens aut attollens oculi musculus spasmō, antagonista vero adducens aut deprimens paralyſi eminentiori laborat: eadem, vt in priori exemplo diximus, accidere oportet. Causis memoratis occaſionem praebent frequentiorem: ſitus cunarum infantilium inconueniens; ſiquidem ad fenestrā omnes nuper nati diſtorquent oculos, progressu temporis vero obſeruando docti, melius obiecta ambobus cerni oculis, ab iſta consuetudine remittunt, rectamque viſionem ſibi faciunt natualem m). Porro huic malo producendo inſeruit obli-gatio vnius, aut alterius oculi, morbo quodam affecti; crebrior adſpectus ſtrabismo laborantium; in-

m) PETIT diff. ſur la vue des enfans; in Mem. d. Acad. de Paris; 1727.

inflammationes et vlcera oculorum; variolae; rheumatismus, immo et rhachitis apud infantes. Strabismus congenitus non vñquam curatur: secus vero ille, consuetudine praua, aut diuturna alterius oculi obuelatione contractus. In hoc enim larua, duobus foraminibus, quae rectam duntaxat permit-tunt visionem, instrueta, per longum tempus adpli-cetur, vel oculus sanus per vnam, alteramue he-bdomadem subligaculis claudatur ⁿ⁾). Remedia inter-na atque externa, quae conuulsioni aut paralyfi, ac praeternaturali musculorum contractioni, a vulnera, exulceratione, aut alia violentia externa inductae, vulgo mederi putantur, adhibenda sunt.

§. XXXVI.

Myopia.

Est difficultas obiecta remotiora bene et di-stincte inuicem fecernendi ^{o)}: quae vel a corneae conuexitate nimia; vel ab excedente bulbi longitu-dine; vel a nimia conuexitate anterioris superficie in lente crystallina, vel a densitate maiori corneae et oculi humorum dependet. Vitium alterum est sequens.

§. XXXVII.

ⁿ⁾ Conf. ALLEN *Synops. med. pract.* p. m. 387.

^{o)} ILL. HALLERI *Elem. Physiolog.* T. V. p. 496. et *Hamburg. Magazin.* B. 23. S. 279.

§. XXXVII.

Presbyopia.

Haec plane myopiae opposita est. Vtrumque
vitium nullis fere remediis tolli potest, sed magis,
minusue aptis perspicillis adhibitis emendari debet.
Sed, ne dissertationis academicae limites transgre-
diar, reliqua visionis via hic silentio praeteriri posse
commode, existimo: quandoquidem de omnibus
his singulisque illustris PLENCKIVS, quem praece-
ptorem veneror, cuiusque vestigia hoc in
opusculo preffii, absolute luculenterque
est commentatus.

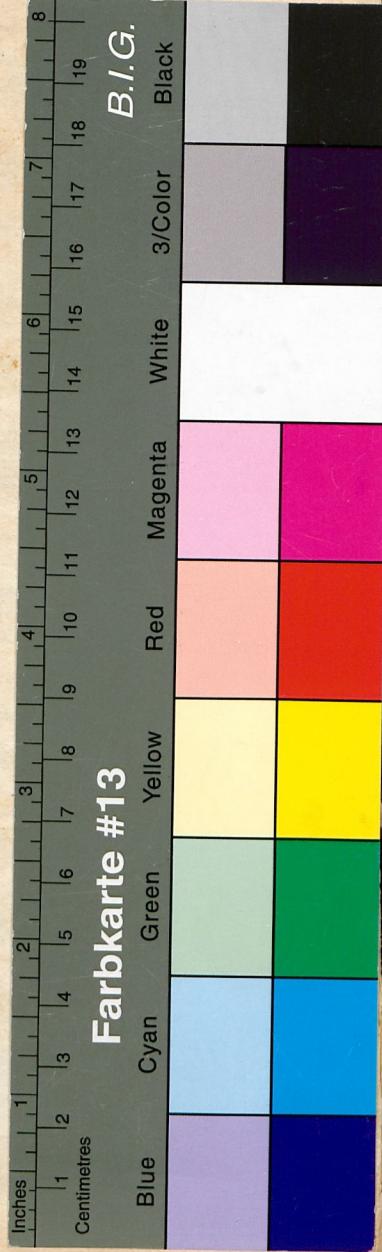
Ua 39915

ULB Halle
003 793 516

3

Farbkarte #13

DISSERTATIO IN AVGVRALIS MEDICA DE PRAECEPVIS MORBIS OCULORVM INTERNIS.

QVAM

PRAESIDE
PETRO IMMANVELE HARTMANNO,

PHIL. ET MED. DOCT. PATHOLOG. THERAP. CHEM. ET MATER. MED. PROF.

PUBL. ORDIN. ACAD. CAESAR. NAT. CVR. ET ELECTOR. MOGVNT. ER-
FVRT. SCIENT. UTIL. ITEMQUE SOCIETAT. BEROLINENS. NATVR.
SCRVTATOR. ET DVCAL. TEVTON. HELMSTAD. SODALE, ORDINIS
MEDICI H. T. DECANO

D. MARTII MDCCCLXXXVIII.

PRO CAPESSENDA

SVPREMA DOCTORIS MEDICI LAVREA
PUBLICAE DISQVISITIONI

SVBMITTET

AVGTOR

IGNATIVS WEIDINGER

A. A. L. ET PHILOS. MAGISTER
NEOSTADIO - SILESIUS.

TRAIECTI AD VIADRVM,
E TYPOGRAPHEO APITZIANO.